

پنجشنبه ۱۹ اسفند ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۳ شعبان ۶ • 10 Mar 2022

نگاهی به رسانه‌ها

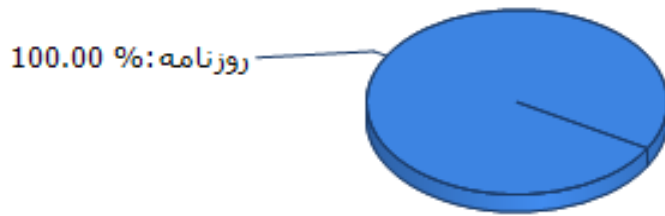
بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۱۴

روزنامه

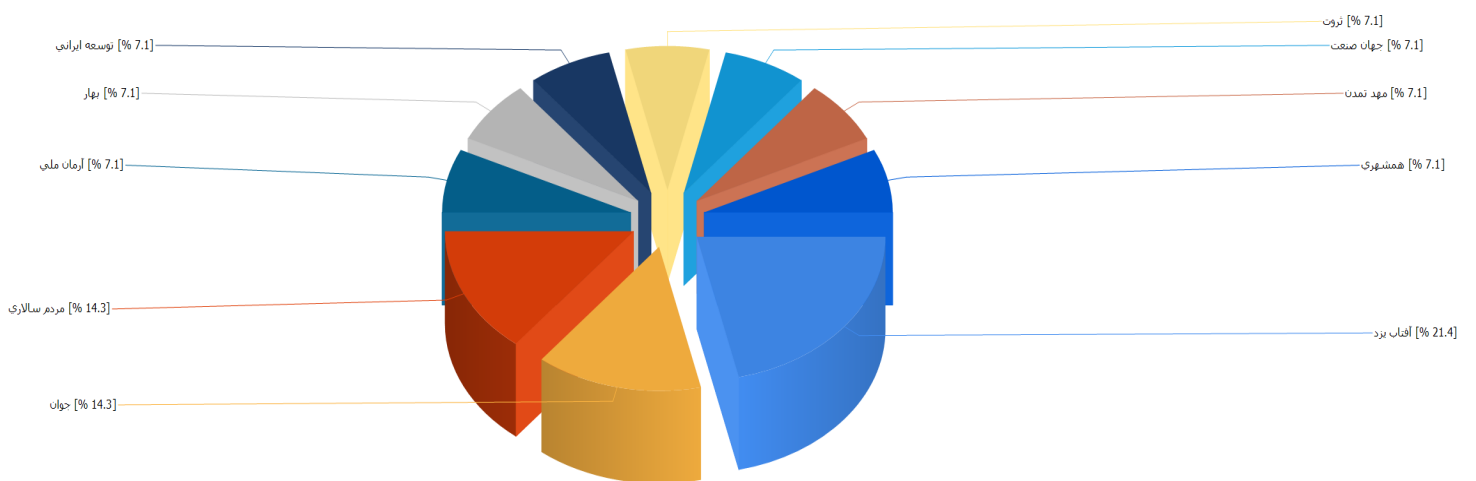
۱۴

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۲۱/۴	۳	آفتاب یزد	۱
۱۴/۳	۲	جوان	۲
۱۴/۳	۲	مردم سالاری	۳
۷/۱	۱	آرمان ملی	۴
۷/۱	۱	بهار	۵
۷/۱	۱	توسعه ایرانی	۶
۷/۱	۱	ثروت	۷
۷/۱	۱	جهان صنعت	۸
۷/۱	۱	مهد تمدن	۹
۷/۱	۱	همشهری	۱۰
۱۰۰	۱۴	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	رویاهای بربادرفته یک مدیر	توسعه ایرانی
۸	نظری جایگزین آشنا شد	آرمان ملی
۹	یک مدیر تازه	همشهری
۱۰	اشکان خطیبی روی صحنه	آفتاب یزد
۱۱	پژمان جمشیدی و علی سرابی سکوت تار وحدت را می شکنند	بهار
۱۲	پژمان جمشیدی و علی سرابی سکوت تالاروحدت را می شکنند	جوان
۱۳	تالار وحدت در آن سوی آینه علی سرابی	ثروت
۱۴	جشنواره تئاتر خیابانی با هدف مقابله فرهنگی با اعتیاد در ۱۰۰ محله قزوین	جوان
۱۵	حمایت از تئاتر بی سلبریتی باید در دستور کار قرار گیرد	مردم سالاری
۱۶	سکان دبیری جشنواره تئاتر شهرزاد در دست مسعود دلخواه	مهد تمدن
۱۷	سکوت تار وحدت با نمایش علی سرابی شکسته می شود	مردم سالاری
۱۸	سکوت تالار وحدت با نمایش علی رابی شکته می شود	جهان صنعت
۱۹	غم غریب تئاتر	آفتاب یزد
۲۰	فائمیان و حمایت از تئاتر بی سلبریتی	آفتاب یزد

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

قادر آشنا از اداره کل هنرهای نمایشی رفت

روایهای بر باد رفته یک مدیر

حسان زبور عالم

در آستانه عبودیت که شهرام کریمی از سمت خود استعفا داد یا شاید مجبور به استعفا شد. در دسره های جشنواره ۳۸ تئاتر فجر که با انصراف گروه بزرگی از هنرمندان همراه بود، بی شک برای او در دسره های بسیاری داشت؛ کما اینکه در همان روزها وقتی برای گفتگویی همراه هیمنان کرد، از مشقات پیش آمده گفت، می شناسد احتی و فشار حاصل از دشواری های مدیریتی را در رفتار و چهره اش دید. چند نمایش سفارش داده شده جشنواره با نام هایی چون آتیلا سیستانی، ارش داد گر و افسانه ماهیان، با حضور بازیگران چهره و سرشناس، قرار بود اعتباری باشد برای شهرام کریمی و ناساز بره ای می باشد، اما انصراف هر سه نمایش - که گویا کمک هزینه تولیدشان را هم دریافت کرده بودند- آب سردی بود بر پیکر جشنواره و اداره کل هنرهای نمایشی. سه نمایشی که می توانست در کنار آثار محمد مسالوات و رضا پوروند بمب های جلب مخاطب و شلوغ بازی های جشنواره فجر به حساب آید، ناگهان بدل به بستری بر دردسره های آینده شدند. اگر چه آن روز مهدی شفیعی در روزنامه ایران تلاش می کرد پر و بالی رسانه های فجر دهد؛ اما کار از کار گذشته بود. حتی وضعیت چنان از دست خارج شده بود که در یکی از برنامه های جانبی فجر، به یکی از فعالان تحریر جشنواره فجر دعوت می شود تا سخنرانی کند و بابت متنی تقدیر شود که در آن مراسم رونمایی می شد. جشنواره تئاتر فجر ویتترین مدیریت تئاتر ایران است و فجر ۳۸ پانزده آشنایی بود برای تداوم حضور. شاید اگر هوا پیمایی به آتش کشیده نمی شد و هنرمندی بساد انصراف به سرش نمی زد، به شهرام کریمی هنوز مدیر کل هنرهای نمایشی ایران می بود؛ اما باد شزه برای کریمی نوزید، البته از دید نگاه نده شهرام کریمی و استعفاش موجب رستگاریش شد. تداوم حضور در تئاتر با نبوهی از مشکلات مالی چیزی

نوعی ز رنگ بازی مدیریتی نیز شده بود. در حالی که همه می دانستند در دولت آینده خبری از تیم دولت تدبیر و امید نیست، قادر آشنا بلافاصله پس از اختتامیه جشنواره ۳۹ تئاتر فجر حسین مسافر آستانه را به دبیری جشنواره برگزید. این عمل برابر با بنای خویش تا عید ۱۴۰۱ در سمت مدیریت تئاتر بود. با وجود آنکه آشنادر دستورالعمل یازدهم بنده خود گفته بود جشنواره های جنبی را ادغام می کند؛ اما با عجله جشنواره کودک همدان را در بیک پنجم کرونا برگزار کرد و فرصت های اندک بقا را از دست نداد و این چیزی نبود که دولت کنونی پسند کند. هم همراهی مناسب از جشنواره تئاتر فجر گواهی خوبی بر این وضعیت است. برخلاف جشنواره فیلم فجر که همه چیزش در انقیاد دولت سیزدهم بود، جشنواره تئاتر فجر نسبتی با دولت تازه نداشت. بخشی از مجوز نمایش های حاضر در فجر نیز متعلق به دولت گذشته بود. بخشی از آثار حمایت شده نیز از دولت قبل بر آمده بود. آخرین زمین بازی برای قادر آشناتر آن طور که تصور می کرد خوب پیش نرفت. حضور چهره های چون هوشنگ توکلی در بنده سیاست گذاری قرار بود حلقه وصلی باشد برای یاری گیری از دستگاه های حکومتی؛ اما برنامه آن طور که تصور می شد پیش نرفت. انتخاب کاظم نظری خوددالی بود بر آنکه دولت جدید دیگر به قادر آشنا واقعی نمی نهد. آمدن محمود ساسالاری در سمت معاونت هنری پیام روشنی داشت. دولت جدید حاضر است از شخصیت های فاقد سابقه مدیریتی استفاده کند؛ اما کار به کار مردان دولت های گذشته نداشته باشد. از همین روست که کاظم نظری انتخاب مناسبی از نسوی دولت سیزدهم به حساب می آید؛ اما آیا کاظم نظری که نامش پس از جشنواره تئاتر فجر از سید دولت سیزدهم بیرون آمده، می تواند کشتی به گل نشسته تئاتر را راندازی کند؟ پاسخ به این پرسش بسیار سخت است؛ اما چنانچه که کاظم نظری بدان پانهاد است واجد همان ویژگی هایی است که شهرام کریمی و قادر آشنا را در خود بلعید و رویاهایشان را به باد داد.

مدیریتی با موضوعیت اداره تئاتر تکیه زده بود. بیشتر فعالیتش در حوزه آموزش بوده است و هر از گاهی روی صحنه اجرایی داشته است؛ اما چرا باید نظری سه ماه دوره سکون را تحمل کند تا مدیریت خود را چون آشناتر در ایام نوروز بی آغاز. پاسخ روشن است: جشنواره تئاتر فجر، دولت ها هزینه بار منفی رفتارهای دولت های پیشین «شما بخوانید دولت رقیب را بر عهده نمی گیرند. جشنواره ۴۰ام تئاتر فجر با همه آن اغراق هایش در گفتار متولیانش، محصول دولت حسن روحانی بود و بی شک دولت ابراهیم رئیسی هر اتفاق نامبارکی در آن رانمی پذیرفتند. باید بهر اشتباهی در فجر و حتی دیگر جشنواره های جانبی اداره کل هنرهای نمایشی، در کارنامه مدیران دولت دوازدهم نوشته می شد. سیاست گذاری این جشنواره ها در آن ایام نوشته شده بود و البته محصول

یازدهم بنده ای از عزم خود برای بازسازی تئاتر ایران گفت. همه چیز دال بر ماندن او بود. با حتمی بود آمدن دولتی اصولگرا در سال ۱۴۰۰، حتی می شد به ضرس قاطع گفت قادر آشناتر در سمت خود باقی می ماند و حتی معاون هنری ارشاد می شود. همه چیز برای آشنا مهیا بود؛ اما چه شد که آشناتر توانست از موقعیت سیاسی خود صیانت کند. البته فاکتور اولیه و شایع باز نشستگی اوست؛ اما چه کسی است که نمی داند با وجود جانباز بودن وی توانایی تمدید مدیریت برایش مهیا بود. پس ماجرا چیز دیگری است. «کاظم نظری جانشین قادر آشنا در اداره هنرهای نمایشی وزارت ارشاد شد». این تیترو است که کمتر از ۲۴ از انتشارش می گذرد. برای آگاهان رسانه های خبر تازه ای نیست. کاظم نظری به سه ماه گذشته چشم انتظار نشستن بر مسندی است که تجربه نکرده بود. او هیچ گاه در یک پست

منزله شکست نگاه سیاسی دولت وقت بود و برنده ماجرا کسی نبود جز قادر آشنا او همان طور که بعد از فجر رفته بود، حال بعد از فجر آمده بود؛ اما یک رویداد تمام خوشنودی قادر آشنا را نابود کرد؛ کرونا. کرونا ضربه مهلکی بود بر چهره دوست داشتنی قادر آشنا. وضعیت بد سال ۱۳۹۸ با داغامش در دوستی قادر آشنا با دستگاه های حکومتی، بارقه ای امیند در دل هنرمندان تئاتر ایجاد کرده بود. نمونه نخستش نیز کمک بنیاد مستضعفان به اداره کل هنرهای نمایشی برای جبران برخی بدهی ها و کمک به هنرمندان در دوران کرونا بود. رایتی های بالادستی قادر آشنا که از دست شهرام کریمی بر نمی آمد، این احساس را پدید آورد که آشنا یکی از ابرقهرمانان دنیای کمیک است که با ظاهر مرسوم در میان مدیران کشور، به کمک هنرمندان تئاتر آمده است. او حتی با انتشار یک دستورالعمل

جز مخدوش کردن چهره او نداشت و شاید خود او نیز به این موضوع واقف بود. او همانند مربیان باهوش فوتبال، به باز نشستگی خود خواسته قته است تا شاید در عصر «بیسار جام دو»، که شاید باز پول مناسبی وارد چرخه فرهنگ شود، در قامت دبیر جشنواره فجر ظاهر شود، البته اعلم.

امرافتن کریمی یک علامت سؤال بزرگ به همراه داشت؛ چه کسی مدیر اداره کل هنرهای نمایشی می شود. انتخاب قادر آشنا انتخاب عجیبی به حساب می آمد. او آخرین مدیر عصر معجزه هزاره سوم بود و اساسا در جرگه اصولگرایان قرار داشت و در دولت حسن روحانی، جایی برای چهره کردش وجود نداشت. از همین رو بلافاصله با پایان گرفتن جشنواره فجر سال ۱۳۹۲، دکه قزمز حذف فرشته شد تا او برای شش سال آینده از تئاتر دور باشد؛ اما باز گشت او به خیابان شهریار شاید به

«نظری» جایگزین «آشنا» شد

کازم نظری، مدرس و کارگردان تئاتر، به عنوان مدیر جدید مرکز هنرهای نمایشی معرفی شد. قادر آشنا که از بیست و هفتم اسفند ۹۸ مدیریت مرکز هنرهای نمایشی را برعهده داشت، خداحافظی اش از مدیریت این مرکز را تایید کرد. او می گوید: احتمالاً فعالیت خود را در سازمان سینمایی ارشاد ادامه دهد. کازم نظری جایگزین او در مرکز هنرهای نمایشی شد. «نظری»، کارشناسی ارشد کارگردانی تئاتر و دکتری مدیریت رسانه از دانشگاه تهران را دارد و مدرس و رئیس دانشکده رادیو و تلویزیون دانشگاه صداوسیماست. او از سال ۱۳۶۵ با کارگردانی نمایش دام فعالیت حرفه ای خود در عرصه تئاتر را آغاز کرد.

قادر آشنا

کاظم نظری

یک مدیر تازه

قادر آشنا از مرکز هنرهای نمایشی خداحافظی کرد

قادر آشنا، مدیریت مرکز هنرهای نمایشی را با توجه به بدهی های موروثی اش تحویل گرفت؛ مرکزی که علاوه بر بدهکاری که به گروه های نمایشی داشت، به سازمان مالیات هم بدهکار بود. شروع کار آشنا هم با مشکلات عدیده ای همراه بود که یکی از آنها شیوع کرونا و تعطیلی سالن های نمایشی بود. سالن هایی که به خاطر حمایت های مالی بسته شدند و گروه هایی که ۲ سال نتوانستند کار کنند. شاید بتوان گفت بدترین تجربه مدیریت آشنا در دوران کرونا بود که خودش هم به آن اذعان داشت. وی در آخرین نشستی که با خبرنگاران داشت، درباره بدهکار بودن مرکز به سازمان مالیات عنوان کرد: «از سال ۸۷ تا ۹۳ حدود ۱۳ میلیارد تومان و تا سال ۹۷، اصل و فرع ۲۷ میلیارد تومان بدهی مالیاتی داشتیم. اوضاع به قدری بد بود که می خواستند حساب های انجمن هنرهای نمایشی را ببندند.» به گفته آشنا تقریباً تمام بدهکاری ها هم پرداخت شده و با توجه به بودجه مصوب برای تئاتر باید دید که کاظم نظری، چه برنامه هایی برای تئاتر کشور دارد.

فهیمة پناه آذر

روزنامه نگار

تئاتر

آخرین ماه زمستان انگار فصل تغییر و تحولات در مرکز هنرهای نمایشی در سال های اخیر شده است؛ فصلی که مهدی شفیعی هم از مرکز خداحافظی کرد. ۲۵ اسفند ۹۶ بود که شفیعی سکان تئاتر کشور را به شهرام کرمی سپرد. اما شهرام کرمی هم ۲۴ اسفند ۹۸ استعفايش را اعلام کرد و مرکز هنرهای نمایشی را به قادر آشنا سپرد. آشنا در این دو سال سعی کرد تمام بدهی ها را پرداخت کند و به زعم خیلی ها بودنش در مرکز بهتر از نبودنش بود؛ چرا که با توجه به سابقه مدیریت اش توانسته بود بر امور هنرهای نمایشی اشراف داشته باشد. اما او هم از مرکز رفت و وزیر دولت سیزدهم کاظم نظری را به عنوان مدیر کل هنرهای نمایشی منصوب کرد؛ فردی که در رزومه کاری اش کارگردانی تئاتر و حضور در جشنواره های داخلی و خارجی دیده می شود. کاظم نظری قرار است مدیریتش را بعد از تعطیلات نوروزی شروع کند.

از طرف دیگر به نظر سازمان سینمایی کشور، محلی برای حضور مدیران تئاتری شده است. زمانی که حسین پارسایی هم از مدیریت تئاتر خداحافظی کرد به سازمان سینمایی رفت و حالا به نظر قادر آشنا هم به عنوان معاون پژوهشی سازمان سینمایی در میان سینماگران حضور خواهد داشت.

کاظم نظری کیست؟

نظری در رشته کارگردانی و بازیگری تئاتر است. او از اعضای سابق دانشگاه صداوسیما و مشاور ارشد هنری و رئیس دانشکده هنر در دانشگاه سوره است. که به عنوان کارگردان و بازیگر سابقه حضور در صحنه تماشاخانه های تهران را نیز دارد.

کاظم نظری، کارشناس ارشد کارگردانی تئاتر و دکترای مدیریت رسانه از دانشگاه تهران، مدرس و رئیس دانشکده رادیو و تلویزیون دانشگاه صدا و سیما، از سال ۱۳۶۵ با کارگردانی نمایش «دام» فعالیت حرفه ای خود در عرصه تئاتر را آغاز کرد. مدرک کارشناسی و کارشناسی ارشد

مکت

اشکان خطیبی روی صحنه

دو نمایش «پزشک نازنین» و «چخوف خوانی زیر نظر نماینده فدراسیون روسیه» به کارگردانی اشکان خطیبی برای بار سوم تمدید و از تاریخ هجدهم و نوزدهم فروردین ماه ۱۴۰۱ در تماشاخانه ملک روی صحنه می‌رود. به گزارش صبا، این دو نمایش که حاصل چهار سال آموزش و تمرین اشکان خطیبی با گروهی از هنرپژوهان و جوانان علاقه‌مندان به تئاتر است پس از چند دوره اجرا، قرار است مجدد به شکل یک شب در میان، ساعت ۲۱ در تماشاخانه ملک روی صحنه بروند.

پژمان جمشیدی و علی سرابی سکوت تالار وحدت را می شکنند

علی سرابی با همراهی بازیگرانی چون ریما رامین فر، مارال بنی آدم، الناز حبیبی، پژمان جمشیدی با اجرای نمایش «آن سوی آینه» سکوت دو ساله تالار وحدت را می شکنند.

تالار وحدت که بیش از دو سال است به دلیل همه گیری کرونا، میزبان هیچ اثر نمایشی نبوده، فروردین سال ۱۴۰۱ با میزبانی از نمایش آن سوی آینه به کارگردانی علی سرابی، به سکوت بیش از دو ساله خود پایان می دهد.

سرابی پیش از این سال ۹۶ این نمایش را در تئاتر شهر زاد اجرا کرد که با استقبال تماشاگران روبه رو شد و یکی از پر مخاطب ترین نمایش های آن سال بود و قرار است سال آینده آن را برای دومین بار در تالار وحدت و در اشل بزرگ تر روی صحنه ببرد.

در اجرای تازه این نمایش الناز حبیبی به گروه بازیگران پیوسته است. بر همین اساس، این نمایش با بازی ریما رامین فر، مارال بنی آدم، الناز حبیبی و پژمان جمشیدی، علی سرابی روی صحنه می رود. مارال بنی آدم و الناز حبیبی هر دو در یک نقش بازی می کنند و برخی اجراها با حضور مارال بنی آدم و برخی دیگر با حضور الناز حبیبی به صحنه می رود.

آن سوی آینه نوشته فلوریان زلر، نمایشنامه نویس شناخته شده فرانسوی است و به عنوان یک کمدی فرانسوی به صحنه می رود و داستان آن درباره روابط دو زوج است که با بحران روبه رو شده اند.

پژمان جمشیدی به زودی برای اجرای نمایش «آن سوی آینه» به کارگردانی علی سرابی روی صحنه می رود. ریما رامین فر، الناز حبیبی، مارال بنی آدم و علی سرابی دیگر بازیگرانی هستند که در این تئاتر حضور دارند.

تالار وحدت در آن سوی آینه علی سرابی

نمایش «آن سوی آینه» به کارگردانی علی سرابی با بازی ریما رامین‌فر، مارال بنی‌آدم، الناز حبیبی، پژمان جمشیدی، علی سرابی، در تالار وحدت روی صحنه می‌رود.

تالار وحدت که دو سال و اندی است به دلیل همه‌گیری کرونا، میزبان هیچ نمایشی نبوده، فروردین سال ۱۴۰۱ پذیرای نمایش «آن سوی آینه» به کارگردانی علی سرابی خواهد بود.

سرابی پیش از این سال ۹۶ این نمایش را در تئاتر شهرزاد اجرا کرد که با استقبال تماشاگران رو به رو شد و یکی از پر مخاطب‌ترین نمایش‌های آن سال بود و قرار است سال آینده آن را برای دومین بار در تالار وحدت و در اشلای بزرگ‌تر روی صحنه ببرد.

در اجرای تازه این نمایش الناز حبیبی به گروه بازیگران پیوسته است. بر همین اساس، این نمایش با بازی ریما رامین‌فر، مارال بنی‌آدم، الناز حبیبی، پژمان جمشیدی، علی سرابی روی صحنه می‌رود. مارال بنی‌آدم و الناز حبیبی هر دو در یک نقش بازی می‌کنند و برخی اجراها با حضور مارال بنی‌آدم و برخی دیگر با حضور الناز حبیبی.

«آن سوی آینه» نوشته فلوریان زلر، نمایشنامه‌نویس شناخته‌شده فرانسوی است و به عنوان یک کمدی فرانسوی روی صحنه می‌رود و داستان آن درباره روابط دو زوج است که با بحران رو به رو شده‌اند.

جشنواره تئاتر خیابانی با هدف مقابله فرهنگی با اعتیاد در ۱۰۰ محله قزوین

قزوین

به گفته معاون اجتماعی سپاه

قزوین در راستای مقابله فرهنگی با اعتیاد، در ۱۰۰ محله پر آسیب استان جشنواره تئاتر خیابانی اجرا می شود.

سررنگ پاسدار مهدی نجاتی آتانی، معاون اجتماعی سپاه صاحب الامر (عج) قزوین در خصوص اقدامات فرهنگی و هنری این نهاد برای مقابله با اعتیاد به مواد مخدر گفت: در راستای مقابله با اعتیاد در محلات پر آسیب، برنامه های فرهنگی در دستور کار قرار گرفته که براساس آن جشنواره تئاتر خیابانی در ۱۰۰ محله اجرا می شود. وی با اشاره به جزئیات این اقدام فرهنگی افزود: در این جشنواره ۳۰ نمایشنامه رادریافت و از طریق داوری بهترین آثار را شناسایی کردیم که در حال حاضر گروه های منتخب نمایشی در حال تمرین هستند تا به کمک سایر نهادهای فرهنگی و شورای مبارزه با مواد مخدر نمایش های خود را در این محلات به روی صحنه ببرند. این مسئول با بیان اینکه هنرمندان برای اجرای این آثار بدون چشمداشت مالی پای کار آمده اند، ادامه داد: تنها هزینه رفت و آمد در اختیار هنرمندان قرار می گیرد و ابزار و ادوات اجرای نمایش مانند آکسسوار صحنه هم

از سوی بسیج هنرمندان تأمین شده و در اختیار آنها قرار خواهد گرفت تا در روزهای آخر هفته کارهای نمایشی خیابانی، میدانی و گذرگاهی خود را اجرا کنند. نجاتی آتانی، همچنین از تولید انیمیشن، فیلم کوتاه و موشن گرافی با موضوع اعتیاد در معاونت اجتماعی سپاه قزوین خبر داد و گفت: بر این اساس هر ماه یک اثر فاخر با موضوع آسیب های اجتماعی توسط هنرمندان بسیجی تولید می شود تا از مجرای رسانه ملی یا فضای مجازی برای هم استانی ها و هموطنان پخش شود. وی در ادامه با بیان اینکه بیشتر آمار اعتیاد مربوط به قشر کارگری است، افزود: در همین راستا به همراه بسیج کارگری، شورای هماهنگی مبارزه با مواد مخدر و اداره کار و رفاه اجتماعی طرح ویژه مقابله با اعتیاد را در کارخانه ها و واحدهای صنعتی با بیش از ۲۰۰ نفر اجرا می کنیم. معاون سپاه حضرت صاحب الامر (عج) قزوین ادامه داد: همه فعالیت هایی که سپاه برای مقابله با اعتیاد در قالب طرح کرامت با دست خالی و بدون هیچ حقوق و دستمزدی برای شوراهای محلات انجام می دهد و انتظار از مجموعه مدیریت ارشد استان این است که از نظر اعتبار و بودجه بیشتر ما را یاری کنند تا بتوانیم بر کمیت و کیفیت اجرای برنامه ها بیفزاییم.

فرهاد قائمیان:

حمایت از تئاتر بی‌سلبریتی باید در دستور کار قرار گیرد

تئاترها آن‌گونه که شایسته است دیده شوند. وی افزود: من فکر می‌کنم حمایت از تئاتر بی‌سلبریتی باید در دستور کار قرار بگیرد. زیرا بنده معتقدم جذابیت یک اثر باید با انکا به توانمندی بازیگران باشد، نه شهرت و معروفیت. بسیاری اوقات در نمایش‌هایی که توسط یک گروه هنرمند جوان تولید می‌شود، با اثری جذاب و بازی‌هایی تاثیرگذار مواجه می‌شویم که با کمی حمایت می‌تواند تبدیل به یک اتفاق ماندگار بشود. امیدوارم راه‌های رشد و پیشرفت برای هنرمندان جوان هموارتر شود.

نمایش ترقب به نویسندگی مسعود شامی و کارگردانی مشترک مسعود شامی و میلاد خرم طی روزهای پیش رو ساعت ۱۹:۳۰ با مدت زمان ۶۰ دقیقه میزبان مخاطبان تئاتر است.

در این اثر نمایشی مهناز میرزایی، سایه کبیری و مانده جلالی به عنوان بازیگر حضور دارند.

در خلاصه داستان این نمایش آمده است: روایتی از سه دوره حیات آدمی، در هیبت زنانگی بر زمین... هر جهان را بنگر که چگونه یک اتم است... در بی‌نهایتی هستی که به کار و کار و کار در نمی‌آید دمید و آداد داد آدمی، که بدان، پس تو چه می‌دانی!؟

بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون با بیان آنکه حمایت از تئاتر بی‌سلبریتی باید در دستور کار قرار بگیرد تصریح کرد: جذابیت یک اثر باید با انکا به توانمندی بازیگران باشد، نه شهرت و معروفیت.

به گزارش ایرنا، فرهاد قائمیان از بازیگران شناخته‌شده سینما، تئاتر و تلویزیون با حضور در تالار قشقایی مجموعه تئاترشهر، به تماشای نمایش ترقب به کارگردانی مشترک مسعود شامی و میلاد خرم نشست.

قائمیان پس از تماشای این نمایش گفت: ترقب یک تئاتر منسجم و درست است. سه بازیگر خانم در ساده‌ترین شکل ظاهری با بازی‌های روان و جذاب روی صحنه، ۴۵ دقیقه تماشاگر را با خود همراه می‌کنند و این نشان از توانمندی آن‌ها در کنار کارگردانی صحیح دارد.

این بازیگر خاطر نشان کرد: پس از تماشای این نمایش می‌توانم بگویم شاهد ورود دو کارگردان جوان و خوش‌فکر به عرصه تئاتر هستیم که نیازمند حمایت هستند. به اعتقاد من اثری که با مطالعه و عشق و زحمت تولید شده و مختصات یک تئاتر استاندارد را دارد، باید حمایت شود تا بیش‌تر دیده شود. علاوه بر مسئولین، اهالی تئاتر و هنرمندان هم باید در این راستا به یکدیگر کمک کنند، کنار یکدیگر باشند و یکدیگر را حمایت کنند تا همه

سکان دبیری جشنواره تئاتر شهرزاد در دست «مسعود دلخواه»

فراخوان دومین جشنواره تئاتر شهرزاد با موضوع «تئاتر و هنر پرفورمنس در ایران» در ۲ بخش نمایش‌های متن محور و پرفورمنس آرت به دبیری مسعود دلخواه منتشر شد.

دومین جشنواره تئاتر شهرزاد با موضوع تئاتر و هنر پرفورمنس در ایران به دبیری مسعود دلخواه با هدف فعال کردن استعدادها و انرژی‌های نهفته در هنرمندان دوران کرونا، کمک به گسترش فرهنگ تئاتر، حمایت از متون نمایشی ارزشمند و فراهم آوردن شرایط مناسب جهت معرفی و اجرای عمومی آثار برتر برگزار می‌شود.

نخستین جشنواره «تئاتر شهرزاد» از تاریخ ۲۰ تا ۲۴ تیرماه سال ۱۳۹۷ با ریاست شهرزاد جعفری برگزار شد. نادر برهانی مرند، مسعود دلخواه و نوید محمدزاده هیات داوران نخستین جشنواره تئاتر شهرزاد بودند.

سکوت تالار وحدت با نمایش علی سرابی شکسته می شود

با اجرای نمایش «آن سوی آینه» به کارگردانی علی سرابی، سکوت دو ساله تالار وحدت شکسته می شود. به گزارش ایسنا، تالار وحدت که دو سال و اندی است به دلیل همه گیری کرونا، میزبان

هیچ نمایشی نبوده، فروردین سال ۱۴۰۱ پذیرای نمایش «آن سوی آینه» به کارگردانی علی سرابی خواهد بود.

سرابی پیش از این سال ۹۶ این نمایش را در تئاتر شهرزاد اجرا کرد که با استقبال تماشاگران رو به رو شد و یکی از پر مخاطب ترین نمایش های آن سال بود و قرار است سال آینده آن را برای دومین بار در تالار وحدت و در اشلی بزرگ تر روی صحنه ببرد. در اجرای تازه این نمایش الناز حبیبی به گروه بازیگران پیوسته است. بر همین اساس، این نمایش با بازی ریما رامین فر، مارال بنی آدم، الناز حبیبی، پژمان جمشیدی، علی سرابی روی صحنه می رود.

مارال بنی آدم و الناز حبیبی هر دو در یک نقش بازی می کنند و برخی اجراها با حضور مارال بنی آدم و برخی دیگر با حضور الناز حبیبی. «آن سوی آینه» نوشته فلوریان زلر، نمایشنامه نویس شناخته شده فرانسوی است و به عنوان یک کمدی فرانسوی روی صحنه می رود و داستان آن درباره روابط دو زوج است که با بحران رو به رو شده اند.

سکوت تالار وحدت با نمایش علی سرابی شکسته می شود

«جهان صنعت» - با اجرای نمایش «آن سوی آینه» به کارگردانی علی سرابی، سکوت دو ساله تالار وحدت شکسته می شود. تالار وحدت که دو سال و اندی است به دلیل همه گیری کرونا، میزبان هیچ نمایشی نبوده، فروردین سال ۱۴۰۱ پذیرای نمایش «آن سوی آینه» به کارگردانی علی سرابی خواهد بود. سرابی پیش از این سال ۹۶ این نمایش را در تئاتر شهرزاد اجرا کرد که با استقبال تماشاگران رو به رو شد و یکی از پر مخاطب ترین نمایش های آن سال بود و قرار است سال آینده آن را برای دومین بار در تالار وحدت و در اشلای بزرگ تر روی صحنه ببرد. در اجرای تازه این نمایش الناز حبیبی به گروه بازیگران پیوسته است. بر همین اساس، این نمایش با بازی ریما رامین فر، مارال بنی آدم، الناز حبیبی، پژمان جمشیدی، علی سرابی روی صحنه می رود. مارال بنی آدم و الناز حبیبی هر دو در یک نقش بازی می کنند و برخی اجراها با حضور مارال بنی آدم و برخی دیگر با حضور الناز حبیبی. «آن سوی آینه» نوشته فلوریان زلر، نمایشنامه نویس شناخته شده فرانسوی است و به عنوان یک کمدی فرانسوی روی صحنه می رود و داستان آن درباره روابط دو زوج است که با بحران رو به رو شده اند. به زودی جزییات بیشتری درباره اجرای این نمایش منتشر خواهد شد.

تحلیلی بر اظهارات امیر دژاکام پیرامون وضعیت هنرهای نمایشی

غم غریب تئاتر

تربیت نمایند. حمید سمندریان، اکبر رادی، غلامحسین سعادی، بهرام بیضایی و... آغازگر راهی بودند که تئاتر امروز در حوزه نمایشنامه نویسی و کارگردانی در آن قرار دارد. بی‌پایه‌اگر بخواهیم قضاوت کنیم، آن عزیزان کار خودشان را به صورت صد در صد حرفه‌ای انجام دادند، هم در زمان فعالیت توانستند در حوزه نمایشنامه نویسی آغاز بی‌نظیری را پیشکش هنر تئاتر ایران نمایند و هم در حوزه تربیت شاگردان کوشا و توانا توانستند یادگارهای ارزشمندی را تحویل جامعه نمایشی ایران بدهند، اما همه چیز در این مسائل خلاصه نمی‌شد و البته نمی‌شود. همانطور که می‌دانید هنر تئاتر، هنری است که به حمایت نیاز دارد و به خودی خود نمی‌تواند به حیاتش ادامه دهد، این موضوع با گذر زمان آرام آرام واقعیت وجودی خودش را به هنرمندان تئاتر نشان داد. همانطور که بیسان کریم هنرمندان حوزه هنرهای نمایشی به صورت کامل صد درصد تمام تلاششان را به کار گرفتند تا تئاتر سرزمین ایران را سر و سامان دهند و آن را به وجود آورند، اما زمان که گذشت مشخص شد که تنها تلاش هنرمندان کافی نیست و دست‌های دیگری باید باشد تا این هنرمندان را به لحاظ مالی و حرفه‌ای حمایت کند. زمان که گذشت مشخص شد که تئاتر علیرغم تلاش هنرمندان، هنری مظلوم و مهجور است و به قول استاد میکائیل شهرستانی مانند طفل در سر راه قرار گرفته‌ای سست که پدر و مادری ندارد و هیچ کسی هم حاضر نیست دست نوازش بر سرش بکشد و از آن حمایت کند. همان زمانها وقتی نوجوانان و جوانان می‌خواستند یا به عرصه آموختن فنون تئاتر بنهند و به قولی گفتنی بازیگر تئاتر شود، بسیاری از خانواده‌ها آنها را از رفتن به سمت هنر تئاتر منع می‌کردند و در گوششان می‌گفتند: «میخواهی بری مطرب بشی؟» این طرز تفکر برای هنر تئاتر مانند سمی کشنده بود، از یکسو تئاتر داشت در سخت‌ترین شرایط به حیات خود ادامه می‌داد و از سوی دیگر حمایت چندانی از این هنر توسط دولت نمی‌شد و بدتر از همه آنکه جامعه ارزش و قدر و قیمت هنر تئاتر را نمی‌دانست و فکر می‌کرد هر کس می‌خواهد برود هنرمند تئاتر شود در واقع قرار است مطرب شود. تمام این مسائل در طول زمان دست به دست هم می‌دادند که کار بزرگان هنر تئاتر سخت و سخت‌تر شود. اما این هم پایان ماجرا نبود، به قول معروف جامعه‌ای که مردمش قدر هنر نداند، مسلماً از آن هنر استقبال هم نخواهد کرد و این یعنی تئاتر علیرغم تمام تلاش‌هایی که توسط هنرمندان صورت می‌گرفت ذره ذره آب می‌شد و راه از بین رفتن را در پیش می‌گرفت. در این میان چه اقدامی باید انجام می‌شد؟ چه کسی باید کمک می‌کرد؟ چه کسی می‌توانست کمک کند؟ مردم؟ مسئولان؟ خود هنرمندان؟ تئاتری‌ها هم که کاری بجز بازیگری بلد نبودند، تازه اگر هم بلد بودند عشق به صحنه و بازیگری اجازه نمی‌داد تئاتر را رها کنند و به سراغ حرفه دیگری بروند. تمام این پرسش‌ها آن زمانها وجود داشت و متأسفانه

اکنون هم وجود دارد، حتی با شدت و حدت بیشتر، چرا که آن زمان کرونا و امیکرونی نبود و اکنون هر دوی اینها هستند. آن زمان تورم افسارگسیخته‌ای نبود و اکنون هست. آن زمان مشکلات فراوان زندگی کمر خانواده‌ها را شکسته بود اما اکنون شکسته آن زمان قدر و قیمت تئاتر را نمی‌دانستند بنابراین از آن استقبال نمی‌کردند، اما اکنون مردم (حداقل بخشی از آنها «قشر فرهیخته») قدر و قیمت تئاتر را می‌دانند اما نمی‌توانند از آن استقبال کنند، آن زمان روی صحنه بردن یک نمایش به بودجه‌ای مشخص نیاز داشت اما امروز فقط هزینه اجاره سالن برای اجرای نمایش واقعاً سر به فلک می‌کشد. آن زمان هنرمندان به تئاتر متعهد بودند اما اکنون طرف با نمایش قرارداد بسته، اما وقتی در همان زمان به او پیشنهاد کار سینمایی می‌شود، نمایش را نیمه کاره رها می‌کند و به سمت در خروجی می‌رود و لباس می‌پوشد و راهی لوکیشن سینمایی می‌شود. آن زمان نمایش‌ها اصیل بودند، بازی بازیگران قابل لمس بود، اما اکنون... آن زمان سالن‌های تئاتر حتی اگر اندک بودند، هرچند تماشایگر اندکی داشتند، اما همگی باز بودند اما اکنون می‌بینیم که با وجود آنکه تعداد سالن‌ها زیاد شده و حتی پای سالن‌های خصوصی هم به میان آمده یک روز در میان بسته هستند. تمام این مسائل و موضوعات در حالی اتفاق می‌افتد که در ابتدای این گزارش تئاتر را از زبان یکی از پیشکسوتان این حوزه تعریف کردیم، به سخنان امیر دژاکام توجه کنید. او می‌گوید: «تئاتر امری تخصصی است و سیاستمدارانی که در این حوزه کار می‌کنند باید نظر متخصصین را بدانند و به نظرات دم دستی و سر راهی و نظرات غیر تخصصی توجه چندانی نداشته باشند» این در حالی است که امروزه روز و حتی از مدت‌ها پیشتر از زمان اکنون مسئولیت تئاتر به دست افرادی سپرده شده که نه تنها تخصصی در این زمینه ندارند بلکه حتی حاضر نیستند با افراد کاربلد و با دانش این حوزه مشاوره کنند و با کمک گرفتن از نظرات آنها مشکلات حوزه هنرهای نمایشی را حل و فصل نمایند که اگر این اقدام را انجام می‌دادند امروز روز ما شاهد اینهمه مشکل در عرصه هنرهای نمایشی نبودیم، همین مسئله حریم تئاتر شهر را در نظر بگیرید، چه بساطی به راه افتاده، یک روز قهقهه کشی می‌شود، یک روز کارت‌ن خوابها در آنجا اتراف می‌کنند، یک روز دستفروش‌ها محوطه را افرق می‌کنند و... واقعا چه مدت است این مسائل حول و حوش تئاتر شهر که سمبل هنرهای نمایشی در پایتخت است رخ می‌دهد؟ مسئولان اما یا هیچ کاری نمی‌کنند یا اگر هم کاری می‌کنند اثری ندارد. باقی ماندن این قبیل مشکلات در حوزه هنرهای نمایشی نشان می‌دهد که اساساً دغدغه‌ای برای حل مشکلات تئاتر وجود ندارد. دژاکام در بخش بعدی سخنانش نیز از مسئله‌ای مهم برده‌باری کرده و می‌گوید: «تئاتر کاری موقتی نیست، کاری بلند مدت است تئاتر مانند درخت گردو است و هر سیاستی چند سال بعد ثمر می‌دهد». این در حالی است که هر چند وقت یکبار شاهد این هستیم که مسئولان تئاتر جای خودشان را به نفرت دیگری می‌دهند و از آنجا که هر مسئولی بر اساس سلاقی سیاست‌های خاص خودش را دارد، هیچگاه سیاست‌ها به چند سال بعد نمی‌رسند که بخواهند ثمر بدهند یا نه.

با تمام این تفاسیر در یابسان این گزارش ما هم مانند امیر دژاکام امیدواریم احترام و آزادی تئاتر که مادر همه هنرهاست حفظ شود و این هنر گرفتار قرائتهای منفی یک طرفه نشود و بتواند به شکلی صحیح و اصولی به حیات خود ادامه دهد و به رشد و شکوفایی و بالندگی برسد.

آفتاب یزد - گروه فرهنگی: «تئاتر امری تخصصی است و سیاستمدارانی که در این حوزه کار می‌کنند باید نظر متخصصین را بدانند و به نظرات دم دستی و سر راهی و نظرات غیر تخصصی توجه چندانی نداشته باشند، تئاتر کاری موقتی نیست، کاری بلند مدت است تئاتر مانند درخت گردو است و هر سیاستی چند سال بعد ثمر می‌دهد. تئاتر مادر همه هنرها است باید احترام و آزادی این هنر حفظ شود و قرائتهای منفی یک طرفه در مورد این هنر صحیح نیست. این هنر شریف و ساده و مستقل که از نظر مادی هیچ چیزی در آن نیست با این قرائتهای منفی غلط آسیب می‌بیند».

آنچه خواندید بخشی از سخنان امیر دژاکام کارگردان و بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون است که روز گذشته در گفتگویی پیرامون جشنواره تئاتر فجر بیان کرده بود، سخنانی که در این گزارش بنا داریم به واکاوی آنها بپردازیم تا معلوم شود اوضاع و احوال هنر تئاتر در سرزمین ما چگونه است و در چه شرایطی قرار دارد. شاید چند دهه پیش، زمانی که هنرمندان بزرگی مانند پری صابری، عزت الله انتظامی، داوود رشیدی، علی نصیریان، جعفر والی، محمدعلی کشاورز، سعید پورصمیمی و... فعالیت در عرصه هنرهای نمایشی را آغاز کردند و برخی شان با رفتن به کشورهای خارجی به آموختن آکادمیک هنر تئاتر پرداختند هرگز امکان نمی‌کردند که چند دهه بعد، اوضاع هنر تئاتر به حال و روزی که گمان می‌کنیم هستیم، بیفتد. برخی از این هنرمندان در آن زمان، در حالی که جوان بودند و پر از انرژی و شور و شوق و نشاط، برای یاد گرفتن اصول و فنون هنر نمایش حتی جابو به دست گرفتند و کف سالن‌های تئاتر کشورهای خارجی را تمیز کردند و از هیچ عرق ریزی خاصی برای رسیدن به اهداف هنرمندانه شان دریغ نکردند و شاید حتی در حین انجام کارهای این چنینی طعنه‌ها و متلک‌هایی را نیز شنیده و تحمل کردند اما مقصد اصلی‌ای که در ذهنشان بود به آنها این اجازه را نداد که یا پس بکشند و میدان را خالی کنند و بروند دنبال یک کار دیگر. آنها مانند و بسیار صورانه هم ماندند تا بتوانند آنچه می‌خواهند را به منصفه ظهور برسانند. این تلاش‌ها و این شکنجایی‌ها و این مقاومت کردن‌ها در برابر وسوسه‌ها رها کردن و رفتن نشانگر این است که آنچه که این عزیزان به دنبالش بودند یک مسئله با ارزش و مهم است و نمی‌توان و نباید از کنار آن به سادگی عبور کرد. تمام این عزیزان در دوران جوانی می‌دانستند که برای چه دارند تلاش می‌کنند و چه دلیلی آن همه زحمت می‌کشند، آنها قیمت هنر تئاتر و نمایش روی صحنه را دریافته بودند و می‌دانستند که انجام کارهای سخت و حتی تاحدودی غیرممکن برای یادگیری هنر تئاتر ارزش این را دارد که به خودشان سختی و مرارت بدهند. القهه زمان گذشت و این بزرگان قدم به قدم جلو آمدند و هنر تئاتر را به صورت آکادمیک و تخصصی یاد گرفتند و بعد به سرزمین خودشان آمدند و شروع به فعالیت کردند، آن هم در آن شرایطی که همه ما کم و بیش از چند و چون آنها مطلعیم. آنها بنای هنر تئاتر در سرزمین ما را آجر به آجر و خشت به خشت روی هم قرار دادند و دیوارهایش را بالا بردند و به جایی رساندند که مردم ما به آن افتخار کنند. از قیل این فعالیت‌ها بزرگان زیاد شدند و عرصه هنرهای نمایشی هم در حوزه نمایشنامه نویسی و هم در حوزه کارگردانی و بازیگری شاهد بروز و ظهور بزرگان دیگری شد که توانستند اقتضای زیادی را در عرصه هنرهای نمایشی ایجاد کنند و از کنار این مسئله شاگردان قدرتمندی را برای ادامه حیات هنرهای نمایشی

قائمیان و حمایت از تئاتر بی‌سلب‌ریتی

فرهاد قائمیان از بازیگران شناخته‌شده سینما، تئاتر و تلویزیون شامگاه ۱۷ اسفندماه با حضور در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر، به تماشای نمایش «ترقب» به کارگردانی مشترک مسعود شامی و میلاد خرم نشست. قائمیان پس از تماشای این نمایش گفت: «ترقب» یک تئاتر منسجم و درست است. سه

بازیگر خانم در ساده‌ترین شکل ظاهری با بازی‌های روان و جذاب روی صحنه، ۴۵ دقیقه تماشاگر را با خود همراه می‌کنند و این نشان از توانمندی آن‌ها در کنار کارگردانی صحیح دارد. پس از تماشای این نمایش می‌توانم بگویم شاهد ورود دو کارگردان جوان و خوش فکر به عرصه تئاتر هستیم که نیازمند حمایت هستند. به اعتقاد من اثری که با مطالعه و عشق و زحمت تولید شده و مختصات یک تئاتر استاندارد را دارد، باید حمایت شود تا بیش‌تر دیده شود. علاوه بر مسئولین، اهالی تئاتر و هنرمندان هم باید

در این راستا به یکدیگر کمک کنند تا همه تئاترها آن‌گونه که شایسته است دیده شوند. به گزارش ایرنا، وی افزود: من فکر می‌کنم حمایت از تئاتر بی‌سلب‌ریتی باید در دستور کار قرار بگیرد. زیرا بنده معتقدم جذابیت یک اثر باید با اتکا به توانمندی بازیگران باشد، نه شهرت و معروفیت. بسیاری اوقات در نمایش‌هایی که توسط یک گروه هنرمند جوان تولید می‌شود، با اثری جذاب و بازی‌هایی تاثیرگذار مواجه می‌شویم که با کمی حمایت می‌تواند تبدیل به یک اتفاق ماندگار بشود.